
Terhulpesteenweg 150 Chée de la Hulpe
Bruxelles 1170 Brussel
☎ (32-2) 644.12.88
☎ (32-2) 644.15.27
E-mail : absym.bvas@euronet.be

Kroonlaan 20 Avenue de la Couronne
Bruxelles 1050 Brussel
☎ 02-649.21.47
☎ 02-649.26.90
E-mail : info@vbs-gbs.org

Brussel, 02.08.2011

Geachte Collega,

Betreft: aanrekening van supplementen voor verstrekkingen klinische biologie voor gehospitaliseerde rechthebbenden

De meeste klinisch biologen zijn op de hoogte van de jarenlange strijd die de BVAS en het VBS voeren met de mutualiteiten aangaande de aanrekening van bovenvermelde supplementen. Vermits er vandaag slechts 21 (van de 659 bij het RIZIV als beroepsactief geregistreerde) artsen-klinisch biologen gedeconventioneerd zijn, draait de discussie vooral om supplementen die volgens het akkoord artsen-ziekenfondsen en volgens de wet door alle artsen specialisten mogen aangerekend worden aan patiënten verblijvend op eenpersoonkamers. Het vragen van een eenpersoonkamer wordt als een "bijzondere eis" vanwege de patiënt beschouwd.

In januari 2008 trachtte het Landelijk Intermutualistisch College via een schrijven gericht aan minister L. Onkelinx de situatie te kunnen wijzigen door haar een voorstel van wetswijziging te suggereren dat supplementen voor verstrekkingen klinische biologie definitief zou verbieden. De BVAS en het VBS hebben dit slinkse manoeuvre weten af te slaan.

Een recent arrest van 3 juni 2011 van het Hof van Cassatie brengt deze aangelegenheid in een stroomversnelling. Dit nauwelijks geargumenteed arrest stelt immers: *"Uit deze bepalingen volgt dat het verbod op ereloon-supplementen geldt voor de verstrekkingen inzake klinische biologie, ongeacht of de tegemoetkoming geheel ofwel gedeeltelijk forfaitair wordt betaald"*.

Dergelijk nietszeggend en ongemotiveerd arrest kan het dossier niet definitief beslechten. Wij baseren ons op een uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg van Gent d.d. 14 oktober 2010, die in een uitdrukkelijke motivering heeft gesteld dat er wel degelijk supplementen mogen worden aangerekend voor prestaties klinische biologie op het niet via forfaitaire honoraria vergoede gedeelte van 25%.

Bijkomend weten wij ons gesteund door het akkoordensysteem, waarin het principe van de vrijheid van honoraria als uitgangspunt is opgenomen, zoals het ook uitdrukkelijk wordt vermeld in het basis-KB nr. 78 van 10.11.1967 betreffende de

uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, en nog door de wetswijziging van 13.12.2006 aan de gecoördineerde ziekenhuiswetgeving, die dit principe bevestigt.

Begin 2008 hadden we minister Onkelinx er ook op gewezen dat §6 van het artikel 57 van de Gvu-wet¹, waar het Hof van Cassatie foutief zijn vonnis² op baseert, bij zijn introductie in 1987 bedoelde dat er geen remgelden mochten worden gevraagd op de forfaitaire honoraria. Het ging toen helemaal niet over supplementen.

Volgens de Bvas en het VBS zijn er dus geen redenen voorhanden om te spreken van een gewijzigde situatie.

Als u, Geachte Collega, tot nog toe supplementen klinische biologie aanrekende, stellen wij voor dat u dat blijft doen. Uiteraard laten wij die afweging aan uw oordeel over. Wij hebben van collegae vernomen dat de Christelijke Mutualiteiten sinds begin juli 2011 een actie begonnen zijn om de aangerekende supplementen terug te vorderen. Wij suggereren om niet over te gaan tot terugbetaling.

Indien u wordt geconfronteerd met gerechtelijke procedures of intimidaties vanwege de mutualiteiten wanneer u weigert de reeds geïnde supplementen terug te betalen of wanneer u het aanrekenen van deze supplementen voortzet, dan vragen wij u om contact op te nemen met ons.

Het VBS en de Bvas zullen de nodige juridische en logistieke steun geven om deze onaanvaardbare discriminatie van de klinisch biologen te bekampen, om u van de nodige repleken te voorzien en om u zo nodig voor de rechtbanken te verdedigen.

Bovendien zou dit onwaardig arrest van het Hof van Cassatie ook kwaadwillig kunnen worden uitgebreid naar de medische beeldvorming (door toepassing van het artikel 69 §1 van de Gvu-wet³) en zelfs tot andere medische prestaties⁴.

Dr. Marc MOENS,
Voorzitter Bvas,
Secretaris-generaal VBS,
Secretaris Belgische beroepsvereniging der geneesheren-specialisten in medische biopathologie

¹ Gvu-wet, artikel 57, §6: “..... Voor de verstrekkingen die door het of de in §1 bedoelde forfaitair honorarium of forfaitaire honoraria worden vergoed mogen geen bedragen ten laste van de rechthebbenden worden gelegd.”

² Niet alleen is de redenering van de cassatierechter ons inziens fout, het Hof van Cassatie citeert zelfs de wet fout in zijn vonnis. Het Hof spreekt van “de in §1 bedoelde forfaits” terwijl de wet het heeft over “de in §1 bedoelde *forfaitair honorarium* of *forfaitaire honoraria*”. Een vergissing die ook graag wordt gemaakt door ziekenhuisbeheerders die zich deze honoraria willen toe-eigenen.

³ Gvu-wet, artikel 69, § 1: “De toepassing van de bepalingen van de artikelen 57, 58, 59, 60, §§ 1 en 6, kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, door de Koning worden verruimd tot de andere in artikel 34 bedoelde verstrekkingen, met uitsluiting van de verstrekkingen bedoeld in 1°, 2° en 3°, van dat artikel, voor zover het niet gaat om verstrekkingen inzake klinische biologie en medische beeldvorming. De globalisering van de verrekening van de algebraïsche verschillen is onderworpen aan dezelfde regels als deze bedoeld in artikel 59.”

⁴ In artikel 34 van de Gvu-wet worden immers alle geneeskundige verstrekkingen (in de ruimste zin van het woord) opgesomd die door de ziekteverzekering terugbetaalbaar zijn.